

La espècie humana, el centre de l'univers. La ciència, la seva arma.

L'ANTROPOCENTRISME QUE CARACTERITZA A LA HUMANITAT, ESTÀ DONANT LLOC A LA UTILITZACIÓ I MODIFICACIÓ DE TOT ALLÒ QUE L'ENVOLTA. L'OBJECTIU PRINCIPAL DE L'HOME ÉS SATISFER LES SEVES NECESSITATS I APROFITARÀ TOTS ELS RECURSOS NECESSARIS PER ACONSEGUIR-HO.

la Xenotrasplantació: Es tracta de l'empelt de teixits o òrgans entre espècies amb l'objectiu de fer front a la forta demanda d'aquests, la qual no es pot afrontar amb l'oferta dels donants humans.

Aquesta possible solució comporta un seguit de problemes:

Problemes tècnics: Són aquells que tenen efecte directe en el pacient que rebrà l'òrgan o teixit. Els més importants són els immunològics i fisiològics.

Riscos socials: Es qüestiona la possibilitat de transmissió de malalties pròpies dels animals donadors d'òrgans a la nostra espècie. Aquesta transmissió es coneix com a zoonosi.

Animal no humà:

Animals òptims:

Animals transgènics:

APLICACIONS	Generació de models de malalties humanes
	Millora del ramat
	Producció de medicaments moleculars
	Xenotrasplantació
	Altres (artístiques i comercials)

ASPECTES ÈTICS	Creació, cria i mort
	Biodiversitat (Xenozoonosi)
	Drets dels animals (UNESCO i ONU)

RACISME, SEXISME I ESPECISME

Racisme, sexisme i especisme segueixen un mateix patró: hi ha una diferència entre grups i un es sent i presenta com a superior respecte els altres.

- **Racisme:** discriminació de les races diferents a la pròpia.
- **Sexisme:** discriminació de persones degut al seu sexe.
- **Especisme:** discriminació d'aquells no pertanyents a la pròpia espècie.

REFLEXIONS

La semblança biològica entre els mamífers no humans i la nostra espècie fa possible el plantejament de la xenotrasplantació. Ara bé, si la similitud és tant gran que pot donar lloc a una empatització, la seva utilització és més qüestionada i replantejada. Així doncs, si no tenen comportaments socials tant semblants als nostres, senten menys dolor o patiment? No importa tant modificar-los? Per què?

La modificació genètica d'altres éssers vius té moltes aplicacions. La majoria pretenen fer front a les nostres necessitats o interessos mèdics, de producció, artístics o comercials. Però tots ells tenen la mateixa importància? Són realment necessitats? On és el límit de modificar genèticament altres animals o plantes?

Les actituds o actes racistes i sexistes cada vegada estan menys acceptats socialment. La subordinació de la resta d'éssers vius deguda a no formar part de la nostra espècie, segueix el mateix patró que el racisme i el sexisme. Per què doncs es veu tant obvi acabar amb el racisme i el sexisme i no amb l'especisme? Què és el que fa que siguem l'espècie superior? És legítim?

BIBLIOGRAFIA

- MIRANDA, B. "Xenotrasplante: aspectos éticos y legales" NEFROLOGIA, Vol 19, N° 1, p.2-8, 1999
- THOMAS, J. "INMUNOLOGÍA de Kuby" Mc Graw Hill, Sexta edición, p.424-446, 2007
- URRUELA, A. "Aspectos Éticos del Xenotrasplante" Rev. Soc. Esp. Enfermería Nefrológica, N° 18, p.55-64, 2002
- VELAYOS, C. "Animales genéticamente modificados, primates no humanos (La visión europea)" ARBOR Ciencia, Pensamiento y Cultura, p.293-304, 2008

UAB

Universitat Autònoma
de Barcelona

Paula Merino Alarcón
Tutor: José Manuel Gutiérrez